

Ordre de Culte de 10-9-2023
16è diumenge després de Pentecosta

Preludi

Benvinguda i pregària

Himne: *Déu etern la teva misericòrdia* (233 CG)

Música: Charles H. Purday; Lletra: Noemi Celma

Crida a la lloança: Salm 119, 33-40

Himne: *Com estimo jo la Llei* (269 CG)

Música: John T. Grape; Lletra: Narcís de Batlle

Lectures bíbliques

Ezequiel 33, 7-11

Romans 13, 8-14

Himne: *Amparo tú del pecador* (203 HC)

Música: Ira D. Sankey; Lletra: Autor desconegut

Proclamació de la Paraula

Mateu 18, 15-20

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Himne: *Déu que per sempre s'obri el meu llavi* (11 CG)

Música: F. F. Flemming; Lletra: Antoni Almudèvar

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *Astre que jo miro* (48 CG)

Música: Mina Koch; Lletra: M. E. Vidal

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: David Melenchón

Lectures: Laia Berlanga

Diaques: Lluïsa Braña i Sergi Díaz

Sant Sopar: Lídia Guinot

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1892 de 10 de setembre de 2023

La Falsa Mesura de l'Home

Era l'agost de 1936. A Berlín se celebraven els XI jocs olímpics presidits per Adolf Hitler. El partit Nazi volia demostrar al món la superioritat de la raça ària respecte a la resta de races humanes. Però va ser Jesse Owen, un estatunidenc de raça negra que, guanyant els 100 m, 200 m, 4 x 100 m i salt de longitud, va posar aigua al vi a les pretensions propagandístiques del règim nazi. Sí, un negre havia demostrat que els aris no eren una raça superior. Però el que molta gent desconeix és que, havent guanyat Jesse Owen 4 medalles d'or, el president dels Estats Units, Franklin Delano Roosevelt, no va invitar l'atleta a les celebracions de la Casa Blanca ni va rebre cap felicitació per escrit.

Una cosa és el que és i una altra el que voldríem que fos. Durant els segles XIX i XX es van fer un munt d'estudis per demostrar la superioritat de l'home de raça blanca enfront de les altres races, perquè les dones evidentment ocupaven l'esglaó més baix.

En l'època anterior a Darwin, els preevolucionistes es dividien en dos grups, els monogenistes que sostenien que tots veníem d'Adam i Eva i, per tant, d'una sola raça (blanca per descomptat). L'existència de diferents races s'explicava per la degeneració d'algunes comunitats deguda principalment per causes climàtiques. La degeneració d'algunes comunitats de raça blanca explicava la superioritat de la raça blanca pura.

L'altre grup eren els poligenistes. Aquests sostenien que les races humanes eren espècies biològicament separades i descendien d'Adam i Eva diferents. Així es justificaria l'existència de les races i es justificaria la jerarquia de les races posant al capdavant la raça blanca envers les altres gràcies al domini polític, social, econòmic i militar de la raça blanca.

Samuel Morton va determinar la capacitat intel·lectual de cada raça atenent a la grandària del crani. No cal dir que les conclusions certificaven la superioritat de la raça blanca. Blancs a dalt (primer anglosaxons, jueus enmig i hindús a baix), indis americans enmig i negres a baix. Sense ànim de frau intencionat, l'estudi contenia un gran nombre de biaixos que conduïen a una falsa conclusió que demostrava la superioritat de la raça blanca.

Paul Broca, també es va dedicar a la craniologia segons el pes dels cervells. Aquest paràmetre havia d'explicar el nivell d'intel·ligència. Però va tenir una desagradable sorpresa. Els cervells alemanys pesaven més que els dels francesos. Llavors va introduir un factor corrector en funció de l'alçada per tal de corregir la diferència. Amb això va aconseguir salvar l'honor dels francesos. Però no va introduir aquest factor corrector en el cas de les dones sabent que la grandària del cos de les dones és sensiblement inferior a la dels homes. En aquest cas, Stephen Jay Gould va revisar els estudis i va concloure que hi havia moltes inexactituds (principalment no es tenia en compte l'edat de les persones) que invalidaven l'estudi. Cal dir com anècdota que el pes del cervell de Carl Friedrich Gauss (el que va desenvolupar la famosa funció coneguda com a campana de Gauss) era notablement baix.

Alfred Binet va crear els famosos tests d'intel·ligència només per detectar nens en edat escolar amb dificultats per tal de donar-los una atenció especial. Però aquesta era l'eina que necessitaven als EUA per classificar les persones segons el seu estrat social. La teoria del determinisme biològic i la teoria hereditarista del Coeficient d'intel·ligència necessitava demostrar que les diferències socials no eren causades per l'entorn on vivia la persona sinó que eren heretades genèticament dels seus pares, de manera que uns pares deficients mentals tindrien fills deficients mentals. Aquesta teoria va tenir tanta influència als EUA que varen aprovar programes d'esterilització de deficients mentals a principis del segle XX. Aquesta teoria era especialment útil perquè justificava les diferències de classe; les persones de classe alta ocupaven aquesta situació dins l'escala social perquè intel·lectualment eren superiors per la seva herència genètica.

L'any 1994, no fa ni trenta anys, Charles Murray va escriure el llibre The Bell Curve on encara insistia sobre el caràcter genètic de la intel·ligència i que la raça blanca era superior a la resta de races. Stephen Jay Gould (paleontòleg i biòleg) va escriure el llibre "La Falsa Medida del Hombre" on desmunta totes les teories de la superioritat intel·lectual de la raça blanca que s'han exposat des del segle XIX fins a l'actualitat.

Els estudis realitzats en els segles XIX i XX no buscaven veure si hi havia diferències intel·lectuals entre races; el que es buscava obsessivament era demostrar que la raça blanca era superior a les altres. La veritat científica no importava.

Però aquestes actituds de voler confondre la realitat amb el com voldríem que fos aquesta també estan en la nostra petita vida quotidiana. Quantes vegades hem volgut creure notícies i no hem volgut contrastar-les a través de fonts mínimament neutrals. La veritat ens confronta moltes vegades contra les nostres obsessions i prejudicis. Una cosa és el que és i una altra és el que voldríem que fos. Avui, en la política espanyola es demostra. Una cosa és el que és Espanya i una altra el que voldrien que fos. Negar la plurinacionalitat del país és confondre la realitat amb els desitjos d'alguns de veure un país uniforme. Els estudis dels segles XIX i XX pretenien manipular la realitat presentant el determinisme biològic com l'explicació científica de les jerarquies de les races i com aquesta teoria

determinava el nostre lloc en el món.

Quantes vegades ens enganyem voluntàriament? En el rebuig a la veritat està l'arrel de fanatisme i de la ignorància. Vivim en un món on la veritat és rebutjada sistemàticament quan aquesta va en contra del que volem que sigui la realitat. El problema no és saber la veritat, sinó voler acceptar-la, assumir-la i tenir la valentia i l'honestat per reconèixer-la, perquè l'alternativa és viure la nostra mentida. Menysprear la veritat ens fa víctimes del nostre orgull, de la nostra covardia, de la nostra ignorància i ens empobreix com a persones.

Una cosa és el que és i l'altra el que voldríem que fos. Això no significa que hàgim de renunciar a canviar la realitat si aquesta no és bona, tot el contrari. Però construir un món segons els nostres prejudicis, el nostre orgull i els nostres odis, condicionen el nostre judici. Els neurocientífics deterministes afirmen que el lliure albir és una aparença, que som un conjunt de neurones que responen segons una conducta predeterminada. Però jo crec que som més que això. Som esperit. Jesús diu a Nicodem, "Ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt. Ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en neix carn, de l'Esperit en neix Esperit". Cal néixer de dalt per alliberar-nos de nosaltres mateixos i viure l'esperit per tal de construir un nou món. Aquesta és la nostra lluita i la nostra utopia.

Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú de manera purament humana, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. És a dir, els qui viuen en Crist són una creació nova. 2a Corintis 5:17.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

GISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana, gràcies a Déu i a molts de vosaltres hem pogut comprar formatge, margarina, llet, café, tonyina, pa de motllo, detergent pels plats i lleixiu amb detergent. Estem agraïts de poder col·laborar en aquesta tasca tant dura i complicada en el barri on tenim l'església. No oblidem de pregar pel Wolfgang i el seu equip que tant be ho fan!

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00 https://www.youtube.com/live/tx-fE-esEOo?si=IDJ4_pAmck8Y0gkE o a l'adreça al web de l'església: www.esglesiatallers.org

ESTUDIS BÍBLICS

Dijous 28/9 reprenem altre cop els estudis i ho farem amb un sopar de benvinguda a les 19H. Cadascú que porti el que vulgui. Us hi esperem